

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 2**Til § 1*

Der foreslås en nedsættelse af godtgørelsen af afgift af olieprodukter, der anvendes i registrerede motorkøretøjer.

Efter de gældende regler får momsregistrerede virksomheder godtgjort afgift af olie i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af olie.

Denne godtgørelse foreslås nedsat med 100 øre pr. l for olieprodukter, der anvendes i motorkøretøjer registreret efter færdselsloven.

Det foreslås samtidig, at nedsættelsen også kommer til at gælde den kollektive vejtrafik ved, at afgiftsgodtgørelsen for rutekørsel nedsættes tilsvarende. Der ydes dog en afgiftsabat på 25 øre pr. l i det omfang, der benyttes let dieselolie. Afgiftsrabatten skal medvirke til at fremme anvendelsen af let diesel, der har betydelige miljøfordele. Specifikationen for den lette dieselolie, hvoraf der ydes afgiftsabat, fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og miljøministeren.

Efter olieafgiftsloven skal der af blandinger af afgiftspligtige produkter eller af disse produkter og andre varer betales afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter loven, hvis blandingen er anvendelig til fyringsolie. Det foreslås at udvide denne bestemmelse til også at gælde blandinger anvendelige som drivmiddel i motorkøretøjer.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte særlige krav til virksomhedernes dokumentation for opdelingen af olieprodukter anvendt i registrerede motorkøretøjer og olie til anden anvendelse.

Endvidere bemyndiges skatteministeren til at fastsætte regler om farvning af olieprodukter.

Olieafgiftslovens kontrolbestemmelser m.v. vedrører hovedsagelig virksomheder registreret efter olieafgiftsloven, dvs. olieselskaber, olieforhandlere og storforbrugere m.v.

Ved at differentiere tilbagebetalingen af olieafgiften til de momsregistrerede virksomheder efter anvendelse skønnes det nødvendigt at fastsætte særlige kontrolbestemmelser. Det er hensigten, at dokumentationskravet især skal opfyldes ved, at virksomhederne for hvert køretøj, der benyttes erhvervsmæssigt, foretager et kilometer- og tankningsregnskab.

Det foreslås i tilknytning hertil, at der indsættes en hjemmel til at foretage skønsmæssige ansættelser over for virksomhederne i de tilfælde, hvor olieprodukter, for hvilke der er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften, alligevel er anvendt til vejtransport.

Det foreslås at nedsætte godtgørelsen af afgift af gas, der anvendes i registrerede motorkøretøjer, svarende til nedsættelsen for olie. Forslaget er nødvendigt for at opretholde den nugældende afgiftsmæssige balance mellem de to typer drivmidler.

Ligesom for olieprodukter får momsregistrerede virksomheder godtgjort afgift af gas i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af gas.

Denne godtgørelse foreslås nedsat med 69 øre pr. l gas, der anvendes i registrerede motorkøretøjer. Forholdsmæssigt svarer dette til nedsættelsen for olien.

Der foreslås indsat en bestemmelse om afgiftsberigtigelse af blandinger af gas og andre varer svarende til olieafgiftslovens for at forhindre eventuelle omgælsesmuligheder.

Ligesom for olien foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte særlige kontrolbestemmelser, ligesom der gives told- og skattevæsenet adgang til at foretage skønsmæssige ansættelser.

Til § 3

Det foreslås, at ikke-benzindrevne busser, turistbiler og lignende samt vare- og lastvogne m.v. på over 3.000 kg tilladt totalvægt fritages for udligningsafgift. Fritagelsen gælder både køretøj og påhængsvogn.

Som konsekvens heraf foreslås refusionsordningen for udligningsafgift ophævet. Refusionsordningen gælder for køretøjer, som erhvervsmæssigt anvendes til transport af gods over landegrænsen, og for busser, som er indrettet til befordring af 9 personer eller derover, foruden føreren, og som erhvervsmæssigt anvendes til befordring af personer over landegrænsen.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1991.

Det foreslås, at udligningsafgiftens bortfald har virkning for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der begynder den 1. juli 1991 eller senere.

Refusionsordningen i vægtafgiftsloven opretholdes for udligningsafgift ved kørsel i udlandet for perioden 1. januar 1991 til den første afgiftsperiode, der begynder den 1. juli 1991 eller senere. Da der kun er tale om refusion svarende til godt et halvt år, er kravet om, at køretøjet har været uden for landets grænser i sammenlagt 14 dage i et finansår, nedsat til 7 dage.